

[Søren B. Jørgensen]

lønramme på 2 pct. skal trækkes ned over hovedet på maskinmestrene.

Vi har også med tilfredshed, må jeg sige, trods alt kunnet notere, at ministeren har givet udtryk for, at de to pct., vi taler om her, ikke er et knæsat princip i de videre forhandlinger. Vi skal ikke glemme, at denne forhandling med maskinmestrene er den første forhandling om overenskomster, der er gældende på det grønlandske arbejdsmarked for 1983-1985. Der ligger en lang, lang række andre forhandlinger foran, og ministeren har altså over for udvalget bekræftet, at de to pct. ikke er et knæsat princip for dem, og det vil jeg bede ministeren om at bekræfte også her.

Vi har også diskuteret, hvordan en sådan konflikt kan undgås fremover, og ministeren har på foranledning af vores spørgsmål givet tilsagn om at undersøge, hvordan man kan få tjenestemandsansættelse på livsvigtige områder i Grønland. Nogen tidsfrist kan vi ikke få fra ministeren. Vi ser helst, at en sådan undersøgelse bliver foretaget inden næste overenskomstsituation.

Når socialdemokratiet, som det fremgår af betænkningen, med meget stor betænkelighed kan stemme for lovforslaget, vil jeg gerne, så kraftigt som jeg kan, understrege, at det ikke gælder de to pct. Lønspørgsmålet mener vi burde have været løst – og det kunne sikkert have været løst – på en anden og en for parterne – i hvert fald lønmodtagerne – mere tilfredsstillende måde.

Vores stemmer skal heller ikke tages som udtryk for, at Grønlandsministeren fremover, når han ikke kan få sin vilje i aftalenævnet, bare kan sende det, som ministeren mener bør være gældende, til folketinget og så automatisk regne med socialdemokratiets stemmer. Jeg vil gerne sige det klart og tydeligt, at så godt spiller klaveret ikke. Den går ikke, hr. minister! Ministeren skal ikke regne med det.

Når vi stemmer for lovforslaget, er det udelukkende for at afværge de katastrofale forhold, der vil opstå for den grønlandske befolkning, hvis strejken bryder ud. Noget andet, der har spillet ind i socialdemokratiets overvejelser, er den enstemmige henvendelse om at foretage dette, vi har fået fra det grønlandske landsstyre.

Jeg vil endnu en gang beklage, at det nu ser ud til, at det kun er den næstbedste løs-

ning, der bliver gennemført, og ikke den, som jeg på socialdemokratiets vegne havde fornøjelsen af at pege på under førstebehandling.

Bo Kristensen (KF):

Efter at vi har hørt socialdemokratiets ordfører, finder jeg al mulig grund til at sige, at regeringspartierne er i overensstemmelse om lovforslagets fremsættelse, og at vi kan støtte betænkningen fra det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti.

Ole Henriksen (SF):

Efter dagens debat og efter det meget forcerede udvalgsarbejde er der opsamlet nogle enkelte indtryk, bl.a. det ubehagelige, at der her er tale om overenskomstindgreb. Det har vi beskæftiget os med ved første behandling, så det, der står tilbage at nævne nu, er vel, at det offentlige aftalenævn, som det hedder, der har været arbejdsgiverrepræsentanten i denne forhandling, er en langsom og tung, ja næsten udelig forhandlingsinstans. Den kan næsten ikke klare at føre normale overenskomstforhandlinger, og problemet er vel også, at man er 2-3 år bagefter – i hvert fald 2 år på nogle områder – med at få overenskomster i hus. Vi har siddet her og snakket om overenskomster, som egentlig skulle være gældende fra 1983, og nu er man altså gået ind i 1984, før man overhovedet får disse ting på plads. Det er den ene side af sagen, og jeg vil gerne bede ministeren om at overveje, om ikke de forhandlingsmetoder og forhandlingsprocedurer, der anlægges af det offentlige aftalenævn, også bliver ændret i fremtiden, så man kan få nogle fair overenskomstforhandlinger.

Det er klart, at disse overenskomstforhandlinger heller ikke har været ført på regulær vis. Man har jo spillet ud med et ganske ultimativt krav om, at overenskomsterne ikke måtte indebære mere end 2 pct.s lønforhøjelse, og dermed kunne der ikke røres mere ved det. Maskinmestrene har da også spillet ud, og selvfølgelig har dette udspil ligget over de 2 pct., men vilkårene under sådan nogle forhandlinger er jo, at man prøver at undersøge mulighederne for at bevæge sig mod hinanden, og det forstod jeg også at forligsmanden havde forsøgt. Han havde endda bedt det